

Familjen

Familjen

drama efter verkligheten

av Christian Lanciai (2011)

Personerna:

Joe Junior
Kathleen
Billy
Rose
Jack
Joe Senior
Lord Fitzwilliam
Jacqueline
Bob
Ethel
Eunice
Sargent Shriver
Pat
Peter Lawford
Dwight
Dick
Krusse
Nina
Dag
Winston
Clementine
en general i Kreml
Kosygin
Bresjnev
Lyndon
Hubert
Bob Jr
Tom
David
John

de andra barnen

Handlingen utspelar sig i Amerika, Europa och Kreml från 1944 till 1969.

Akt I scen 1. England.

Joe Jag beklagar, Kick.

Kathleen Det är inte ditt fel.

Joe Jag trodde aldrig jag skulle behöva skämmas för våra föräldrar.

Kathleen Det är mamma. Jag vet det. Men du är här, och det är bättre än hela familjen.

Joe Det hade varit för taskigt annars.

Kathleen Vi är ödets fångar. Det är inte vårt fel att vi fötts i Amerikas mest framfusiga streberfamilj, men det har bara blivit så.

Joe Pappa ger sig inte förrän jag blivit president.

Kathleen Ja, han är ambitionsfixerad för vår skull för att han aldrig själv kunde få chansen.

Joe Ändå vet han mer om politik än kanske någon amerikansk politiker.

Kathleen Då blir du säkert president.

Joe Jag tror du hade tur som råkade ut för Billy.

Kathleen Eller hade han den som råkade ut för mig?

Joe Det tror jag inte. Ni är idealiska för varandra.

Kathleen Hans föräldrar har varit underbara mot mig.

Joe Vilket ställer våra föräldrar ännu mer i skuggan.

Kathleen Det var nog inte heller deras fel att de föddes till katoliker.

Joe Nej, men mamma tar religionen alldeles för mycket på allvar. Så allvarligt är det inte. Ingen religion är så viktig att den har rätt att ställa det mänskliga åt sidan.

Kathleen Här är Billy nu.

Billy (entré) Joe! Så roligt att se dig! Att bara *en* Kennedy kommer till vårt bröllop är viktigare än att hela familjen kommer.

Joe Jack hade också gärna kommit om han inte blivit kluven med sin båt.

Kathleen Hur illa är det med honom?

Joe Han är ganska skräpig. Han var redan klen från födseln, ändå tog han i för hårt med idrotten och fick sin ryggskada, som hans skeppsbrott bara förvärrat. Han är nästan invalid för livet.

Kathleen Tur att han är intellektuell. Då slipper han pappas ambitioner över sig.

Joe De kraven drabbar mig i stället. Det är bara att hänga med och göra det bästa av saken.

Billy Borde du inte fara hem till Amerika, Joe? Du har gjort vad du skulle och avslutat ditt jobb. Det är dumdrigt att stanna kvar i onödan bara för att riskera livet.

Joe Ska du säga. Jag vill göra vad som är rätt och vara konsekvent hela vägen. Kriget är inte slut än.

Billy Nej, det ska gudarna veta. Vi har en massiv invasion av Normandie framför oss, vars skummande vågkrön ännu ingen kan se toppen av.

Joe Ta det som en man, Billy. Genomför invasionen, och jag ska bomba sönder Tyskland. Sedan har vi ett slut på kriget.

Billy Du tar det lätt.

Joe Jag försöker vara realistisk. Det är onödigt att överdriva utmaningen.

Billy Du har rätt.

Kathleen Men först ska vi gifta oss. Sedan får ni kriga hur mycket ni vill, bara ni kommer levande tillbaka.

Joe Jack visar vägen. Han var dödförklarad. Vi kommer alltid levande tillbaka. Vi är ju irländare.

Billy Och en irländare är lika god som en engelsman.

Joe Och nu blir dessutom min syster markisinna. Vem hade trott det om en irländska?

Kathleen Eller amerikanska. Allra minst våra föräldrar.

Joe Mammans katolicism är som ett handikapp.

Kathleen Låt henne ha det, så länge det bara drabbar henne själv. Hon gör ju ingen skada.

Joe Nej, hon skadar bara sig själv, och därför är det synd om henne.

Billy Lämna henne i fred. Nu gifter vi oss.

Kathleen Ja, Billy. Det gör vi.

(De bryter upp, paret arm i arm och Joe som en bror till dem båda.)

Scen 2.

Rose Jag är glad att du kunde komma, Jack. Far har inte varit sig själv sedan det hände.

Jack Vem har det? Det är det värsta som hade kunnat drabba familjen.

Rose Du får vara beredd på det värsta.

Jack Jag vet vad han vill. Jag är glad att han åtminstone nu äntligen vill tala ut.

Rose En chock som denna förlamar hela livet, men är man en riktig människa använder man dess kraft till ännu större ansträngningar än tidigare. Din far har klarat detta.

Joe (kommer in) Där är du, Jack. Bra att du ville ställa upp. Lämna oss ensamma, Rose. Vårt hemliga samtal kan bli långt. *(Rose går utan vidare.)*

Jack Jag vet vad du vill, far, men jag måste få veta mera. Vet du hur det gick till? Kan du tala om det?

Joe Slå dig ner, Jack. En drink?

Jack Helst inte.

Joe Ursäkta mig. Jag vande mig att dricka inför varje uppslitande samtal i Hollywood. Annars hade vi alla gått under i självmordsdepressioner. Många gjorde det, andra blev alkoholister, men de andra blev moguler, som jag. För min del har receptet hållit. så jag fortsätter med det. Till saken. Din bror hade fullgjort sina skyldigheter i Europa och borde ha kommit hem. I stället valde han att kasta sig ut på ännu farligare experimentuppdrag, nästan som de japanska självmordspiloterna. Dessa fyller sina flygplan med extrema sprängämnen och riktar in sig på våra fartyg, så att allt exploderar och särskilt piloterna. Joe var på ett liknande uppdrag, men lasten skulle fällas, som bomber, och inte explodera förrän de nådde sitt mål. Ingen vet varför Joes plan exploderade i luften.

Jack Kan det ha varit sabotage?

Joe Det är uteslutet. Motiv saknades, och säkerheten var extrem. Troligen var det en kortslutning. Vilket flygplan som helst kan explodera i luften utan att någon kan vara medveten om orsaken. Därför har jag alltid undrat hur någon någonsin ville bli pilot. De är galningar allihop, i synnerhet den där nazisten Charles Lindbergh. Dock tror jag inte Joe var

krigstokig. Snarare kände han det bara som sin mänskliga plikt att delta i slutförandet av kriget och göra en så god insats som möjligt. Därför valde han det farligaste, för att han var bäst och visste sig vara kompetent och kunde klara av det. Han ville helt enkelt få ett effektivt slut på kriget.

Jack Hur har Kathleen tagit det?

Joe Tala inte om det. Rose och jag kan inte tala om det. Hon insisterade ju på att vi vägrade sanktionera deras bröllop. Det var inte vårt fel att maken skulle gå under vid invasionen i Normandie. Vi ville det inte. Det var en mera kännbar förlust för den brittiska aristokratin än för oss, då han ju hade en så extremt hög ställning, nästan outhärlig. Hon blev så uppslukad av det livet att hon aldrig hann återvända till oss. Hon blir aldrig katolik igen. Det var inte det jag ville tala med dig om.

Jack Utan?

Joe Du vet vad som väntar dig, Jack. Du måste ta över efter Joe.

Jack Han hade alla förutsättningarna och ambitionerna. Jag hade aldrig smaken för sådant.

Joe Du måste, Jack, för familjens skull. Bob är för ung. Han hinner nog mogna med åren, men du måste som den äldsta sonen leda oss. Du skall bli president, Jack. Det har jag bestämt.

Jack (hämtar sig) Ärligt talat, far, jag var alltid rädd för den politiska världen. Dess skumraskträsk fyllde mig med skräck. Min största ambition var att bli en hederlig människa och göra en hederlig karriär. Därför blev jag boklörd och humanist och såg fram mot ett lugnt liv som lärare på Harvard. Det fördömda kriget har förstört livet för oss med sin politik. Jag strök nästan med själv och hade kanske helst gjort det för att slippa se fortsättningen av kriget, som bara kan bli värre hela tiden. Jag vill aldrig bli ohederlig, far, och av vad jag sett av politiken hittills måste man vara ohederlig om man ska vara politiker.

Joe Just däri ligger dina förutsättningar, Jack. Dina ord fyller mig med glädje och uppmuntran. Du kan bli det första lysande undantaget efter Abraham Lincoln.

Jack Han blev skjuten för att han var hederlig. Är det något att ta efter?

Joe Han var Amerikas störste president, och han var hederlig. Han satt igenom den värsta krisen i vårt lands historia. Är inte det ett ideal att ta efter?

Jack Du lockar mig, far, med det mest oemotståndliga av lockbeten. Du vet att jag aldrig kan motstå något som doftar idealism.

Joe Så ska det låta. Alltså är du med?

Jack Jag ser inget val, far. Du tvingar mig. Egentligen är jag fullständigt oduglig. Jag har en obotlig ryggskada som kan bli min död. Jag lider av en annan naturlig sjukdom också som gör att jag svimmar hela tiden. Jag är alldeles för hederlig för att bli politiker. Men låt gå. Jag har ju en familj att tänka på.

Joe Du ska klara det, gosse. Det ska jag se till.

Jack Jag har aldrig frågat dig hur du gjorde dina hundra miljoner.

Joe Det spelar ingen roll hur jag gjorde dem. Jag gjorde dem för familjen.

Jack För att din son skulle bli president.

Joe När jag inte kunde bli det själv svor jag att göra allt vad jag kunde för att åtminstone bereda vägen för en son för den äran.

Jack Frågan är om det är en ära.

Joe Se det som ett jobb och det mest kvalificerade i vårt land, som kräver de högsta kvalifikationerna. Du har dem.

Jack Inte ännu.

Joe Då skall du skaffa dig dem.

Jack Det blir en lång och svår väg.

Joe Vi Kennedys ger oss inte. Det är det sista vi gör.

Jack Och bara när vi dör, som Joe.

Joe Gör det i Joes namn, så blir han glad.

Jack Nåväl, i sin himmel får han gärna bli gladare än jag.

Rose (kommer in) Ni talade så tyst förut, men sedan blev ni muntrare, så jag kunde inte låta bli att komma in. Det betyder att ni är överens. Du blir alltså president, Jack.

Jack Jag blir troligen åtminstone senator.

Joe Man måste börja någonstans. Jacks lycka, *Rose, (hugger om Jack)* är att han inte blev pilot utan höll sig på jorden. Därför slapp han flyga i luften.

Rose (allvarlig) Skämtar du om din sons död, Joe?

Joe Han är ohjälpligt borta, *Rose*, men han vill att vi arbetar desto bättre utan honom. Se det som så, *Rose*, att en son är borta, men vi har tre kvar.

Rose Och du står nu i beråd att offra den andre.

Joe Åt en värld av upphöjelse och ära.

Jack Låt honom få sin vilja fram, mamma, så lugnar han ner sig.

Rose Jag har ingen tanke på att trotsa hans lynnighet och viljor så länge han respekterar min.

Joe Hon får alltid sin vilja fram, Jack. Hon vill också ha dig till president. Alltså har du ingen chans.

Jack Nej, jag har väl inte det.

Joe Tar du den där drinken nu, Jack? Faran är över.

Jack Låt det bli en liten då, far.

(Joe håller glad upp en whisky åt Jack, Rose deltar på ett hörn, och scenen slutar i godmodig harmoni.)

Scen 3.

Fitz Har du kommit över förlusten av din man än?

Kathleen Det gör jag aldrig. Han lever inom mig. Han är borta men lever desto mera kvar, som om det att han rycktes bort för tidigt bara gjorde honom desto mera levande.

Fitz Ja, du lever verkligen vidare i hans liv, har behållit alla hans vänner och blivit ett med den värld han rörde sig i. Om han fått leva hade du säkert blivit drottningens främsta kammardam.

Kathleen Jag är nöjd med mitt liv som änka. Och särskilt ser jag fram emot att äntligen få träffa min far igen. Han tycks ha förlåtit mig.

Fitz Katolska irländare är monstruösa ibland i sin intoleranta fanatism. Dina föräldrars vägran att lyckönska ditt äktenskap med en av Englands främsta män var mycket oliberalt. Är det sant att din far sympatiserade med nazisterna?

Kathleen Det var därför han kallades hem från London. Roosevelt kunde inte lita på honom längre när han olämpligt yttrade sin åsikt att engelsmännen omöjligt kunde motstå Hitlers attacker. Men han var aldrig för nazisterna. Han var en irländsk katolik, ingenting annat, och han kunde inte med det brittiska överklassliv som vi lever. Han förstod sig aldrig på aristokrati. Därför hamnade han alltid utanför. Han kom aldrig in i Bostons överklassocietet. Därför hetsades hans mindervärdeskomplex till att till varje pris få sin främste son till president.

Fitz Tror du Jack kan klara det? Han är ju sjuklig.

Kathleen Joe hade klarat det utan vidare och blivit en populär president. Jack är mera tveksam, då han själv har en ambivalent inställning till politiken. Han tycker inte om den fula sidan av dess rävspel.

Fitz Vem gör det? Men om han vill komma in måste han acceptera det.

Kathleen Därför är han sjuklig.

Fitz Kommer du alltid att förbli änka?

Kathleen Det beror på. Du är vänlig som skjutsar mig till mitt möte med min far.

Fitz Jag råkade ha ett flygplan redo, och jag gör det gärna för dig.

Kathleen Du lever nästan samma liv som min man.

Fitz Jag vet. Därför passar vi tillsammans.

Kathleen Det är bara mor som är hopplös i sin katolska formalism. Far vet värdet och nödvändigheten av att kompromissa.

Fitz Jag tror säkert att ert möte blir fruktsamt.

Kathleen Jag tror han skulle kunna gilla dig. Han hade säkert gillat Billy också, om han fått träffa honom ordentligt.

Fitz Utan tvekan. Ingen närkontakt kan undgå att beröra ett människohjärta positivt.

Kathleen Kom, min vän. Pappa väntar.

Fitz Och planet väntar på dig. (*De drar ut med armarna om varandra.*)

Scen 4.

Jacqueline Hur sjuk är du egentligen, Jack?

Jack Jag vet inte.

Jacqueline Du måste vara ärlig.

Jack Jag önskar jag kunde vara det. Jag har fått min diagnos, och sjukdomen är dödlig, men läkarna säger att den kan hållas på avstånd. De ger mig en god prognos, då de tror så blint på att läkarvetenskapen hela tiden måste gå framåt.

Jacqueline Ja, mer och mer piller åt alla, så att de inte märker hur de blir sjukare och sjukare av pillrens bieffekter.

Jack Jag kanske måste opereras.

Jacqueline Är det för ryggen?

Jack Ja. Om operationen lyckas kan jag nästan bli helt frisk. Om den misslyckas dör jag.

Jacqueline Fifty-fifty?

Jack Ungefär.

Jacqueline Desto större skäl att vi gifter oss medan du lever.

Jack Jag säger det samma.

Jacqueline Älskar du mig verkligen?

Jack Mer än ord kan säga. Jag behöver dig, din skönhet, din kultur, din smak, din elegans, allt det som jag saknar. Du kompenserar mig i allt, och jag skulle definiera dig som mitt bättre jag.

Jacqueline Dina älskarinnor då? Måste jag leva med dem?

Jack Jag är en slarver, Jacqueline. Jag är pinsamt medveten om det. Vi Kennedys har alltid tagit i för hårt och gått till överdrift. Jag vet att jag begått mina snedsteg, men de har alla varit ytliga och övergående affärer. Jag har en benägenhet att charma. Det är kanske min olycka och ett aber, men jag skulle aldrig bedra dig som min far alltid på nytt bedragit min mor.

Jacqueline Tror du han kommer till vårt bröllop?

Jack Det måste han göra. Vi är ju båda katoliker. Inga problem, som med Kathleen.

Jacqueline Stackars Kathleen. Jag hade gärna lärt känna henne.

Jack Hon var den bästa av oss, den mest utåtriktade och socialt begåvade. Det föll sig naturligt för henne att växa in i den brittiska högaristokratin. Far kunde inte förstå den begåvningen, då han själv alltid var något av en hjärtlig och godmodig tölp. Han förstod inte när han sårade andras känslor.

Jacqueline Har han känslor?

Jack Om han har, men de förblindar honom. Därför gick han med på att Rosemary skulle lobotomeras.

Jacqueline Trodde de verkligen det kunde göra henne bättre?

Jack De hoppades åtminstone. Hennes fall var hopplöst. Hon växte aldrig upp. Hennes efterblivenhet blev bara tydligare med åren.

Jacqueline Men hur kunde de tro att lobotomi kunde hjälpa?

Jack Det var deras sista hopp. Ja, det var desperat, men de fick sitt straff. Rosemary är och förblir som en zombie som aldrig mer kan få besinningslösa raserianfall.

Jacqueline Vad sade din far när Kathleen dog?

Jack Han var om möjligt ännu mer bedövad än efter Joes död. Det var en för mycket. Till olyckan bidrog ju också det att han kände samvetsqual för att han vägrat lyckönska Kathleen och Billy till deras bröllop. Mamma vägrade acceptera en mesallians, och pappa lydde henne. Han hoppades på en försoning när de skulle träffas på rivieran.

Jacqueline Det gjorde säkert Kathleen också. Och så omkom hon i en meningslös flygkrasch på halva vägen med sin nya fästman.

Jack Vi vet inte hur långt det hade gått mellan dem.

Jacqueline Han gav henne sitt eget flygplan och följde själv med. Säger inte detta allt?

Jack Kanske.

Jacqueline Du är så diplomatisk.

Jack Det är min styrka. Det om något kan göra mig till president.

Jacqueline Vi får nog vänta länge. Eisenhower har långt kvar.

Jack Under tiden får vi se om jag får leva eller om jag måste dö.
Jacqueline Lev för mig, så klarar du dig.
Jack Okej, Jackie. Jag ska leva för dig – så länge det går.
Jacqueline Då överlever du alla andra.
Jack Knappast, men åtminstone tills vidare.

Akt II scen 1. Utanför sjukhusrummet.

Bob Han är en hjälte. Jag måste beundra honom. Jag kan göra vad som helst för honom.
Ethel Det har du redan gjort, och det lär du väl fortsätta med för resten av ditt liv. Du har redan gjort allt för honom, som en slavarbetare.
Bob Kalla mig inte det. Jag gör det frivilligt. Han är idealist, och det är jag också. Det är vår sjukdom eller vår besatthet, hur du vill kalla det.
Ethel Skynda dig nu innan de andra kommer. Du måste vara först.
Bob Kom då, Ethel. Låt oss överväldiga honom med våra gratulationer.
(De går in i Jacks sjukrum, där han ligger till sängs.)
Grattis, Jack! Du har överlevt en gång till! *(överväldigar honom med en blomsterkvast)*
Jack (matt) Tror du det är något att gratulera till?
Bob Du är fortfarande senator, och du lever fortfarande!
Jack Det är det jag menar. Det är tredje gången jag överlever mig själv. Varje gång borde jag ha dött, enligt oddsen.
Ethel Har operationen lyckats?
Jack Det är för tidigt att säga. Men jag tror det värsta är över. Jag känner mig bättre.
Ethel Det låter lovande.
Jack Jag är så glad att se er här, och att ni var de första som kom. Jag väntar diverse invasioner.
Bob Jackie är på väg, och föräldrarna, och några till.
Jack Ja, jag är rädd för det. Jag orkar inte med mycket just nu.
Bob Ändå vill du arbeta.
Jack Jag måste avsluta min bok. Jag har mycket kvar på den. För mig betyder den allt, då den är mitt personliga manifest som politiker, vilka värderingar jag hyllar och vill efterfölja, individens kamp för vad han ser att är rätt när han ser att så många andra har fel. Den är mitt viktigaste arbete. Den är viktigare än allt vad jag någonsin skulle kunna uträtta som politiker. Och vad mera är, den har varit min terapi. Det är den som fört mig igenom kriserna. Jag borde ha dött, men boken var mitt liv.
Bob Jag tror jag hör Jackie komma.
Jackie (kommer in) Älskling! Du lever! *(kommer och kysser och omfamnar honom med mera blommor)*
Jack Det var meningen. Det var därför jag lät mig opereras.
Jackie Jag vet att du kommer att klara det!
Jack Jag är rädd att du har rätt.
Bob Du har verkligen vandrat genom dödsskuggans dal och det flera gånger.

Jack Ack, påminn mig inte om det.
Ethel Här kommer föräldrarna.
(Joe och Rose kommer in med mera blommor.)
Joe Jack, min son, du har klarat det! Nu klarar du resten också.
Jack Var inte för säker på det.
Rose Jag är stolt över dig, min son.
Jack Det har du alltid varit.
Eunice (kommer instörtande med sin man med mera blommor) Jack! Jag är så glad att du har klarat det!
Jack Såja, Eunice, jag är inte utskrivnen ännu. Jag har långt kvar.
Sargent Shriver Du kommer att få god tid på dig att kunna avsluta ditt mästerverk.
Jack Kalla det inte mitt mästerverk förrän jag fått Pulitzerpriset.
Joe Hur känner du dig? Hur mår du?
Jack Det spelar ingen roll, far, men jag tror att de äntligen lyckats få ryggen på plats. Jag tror att jag kan lita på den nu, även om den alltid kommer att fortsätta jävlas med mig. Det är mitt eget fel som satsade för hårt på fotbollen i Harvard.
Joe Du kan klara det, gosse. Du kan klara allt.
Jack Var inte för säker.
(Pat kommer in med Peter Lawford och mera blommor.)
Pat Grattis, Jack! Du klarade det!
Jack Med ett nödrop – som vanligt.
Peter Vi är stolta över dig, gosse.
Jack Det är för tidigt att vara stolt ännu.
Joe (till Bob) Han kommer att behöva dig, Bob. Han klarar det inte ensam.
Bob Tror du inte jag vet det. Tror du inte jag är medveten om mitt ansvar. Varför tror du jag gör allt för honom?
Joe (klappar honom) Det är bra, min gosse.
Jackie Jag är ledsen, men ni är för många i rummet. Jack har precis släppts ut efter fjorton dagar i mörkrum. Han klarar inte massiva invasioner riktigt ännu.
Rose Jackie har rätt. Jack måste få vila framför allt. Han har långt kvar tills han kan vara med oss som vanligt. Huvudsaken var att vi alla kom och visade vår glädje över att han tagit sig igenom det värsta.
Eunice Krya på dig, Jack. Vi ses snart igen.
Sargent Du är på benen igen inom ett ögonblick.
Jack Överdriv inte.
Sargent Jag underdriver. Jag känner dig.
Ethel Ut, allihopa! Lämna Jack äntligen ensam med Jackie!
Joe Kom, allesammans. Vi var bara så himmelens glada över att du klarat dig genom krisen.
Jack En av dem.
Joe Jag vet att du klarar dem alla. *(klappar Bob och går ut med honom)*
(Alla andra drar sig också småningom ut.)
Jackie Äntligen ensamma, Jack. Hur känner du dig egentligen?
Jack Som ett vrak som mot sin vilja dragits upp på stranden.

Jackie Vi ska få ihop dig igen. Masten sitter redan på plats. Läkarna säger att operationen lyckades.

Jack Det återstår att se.

Jackie Du har en fantastisk familj som alla stöttar dig som en man.

Jack (griper hennes hand) Du är mitt främsta stöd, Jackie. Utan dig vore jag ingenting, en playboy, en bortskämd gullgosse, en odräglig rikemanstölp.

Jackie Säg inte så.

Jack Du anar inte hur jag avskyr all tillgjordhet, alla choser, allt fjäsk och alla tomma fraser.

Jackie Du menar alltid vad du säger.

Jack Det hoppas jag verkligen. Och jag menar vad jag säger nu. Förlåt mig mina snedsteg, Jackie.

Jackie Det har jag gjort för länge sedan.

Jack Även de som komma skall.

Jackie Du menar att du inte kommer att kunna hålla dig?

Jack Jag känner mig själv, Jackie. Jag är min faders son. Han kunde aldrig lägga band på sig. Mor var alltid en heroisk ängel av överseende tålmod. Hon har uthärdat många förödmjukelser utan en min. När jag kommer i farten igen vet jag att vissa demoner kommer att löpa amok med mig. Jag vet att jag inte kommer att kunna hålla igen.

Jackie (suckar) Jag har lärt mig, Jack, och mycket av din mor. Vi som känner henne har en respektfull vördnad för henne. Jag kan tåla det, Jack, men bara tills du blir president. Om jag en dag blir rikets första dam kommer jag inte att kunna hålla masken som din mor.

Jack Tack för din varning. Lyckligtvis kommer det att dröja länge till dess, om det alls blir av.

Jackie Din far ger sig inte. Han ämnar betala vilket kalas som helst.

Jack Jag vet. Han regerar både mig och Bobby och kommer alltid att göra det. Vi slipper honom aldrig.

Jackie Förrän du har blivit president.

Jack Då, kanske.

Jackie Se det som en utmaning, en morot. Kämpa för befrielsen att som president slippa din fars stryptyglar på dig.

Jack Det ligger något i vad du säger.

Jackie Låt honom betala allt tills du når målet, så är du av med honom sedan.

Jack Du är klokare än hela min familj.

Jackie Därför gifte du dig med mig.

Jack Kom, Jackie. Jag klarar mig inte utan dig. Ligg över här.

Jackie Tillåter sjukhuset det?

Jack Du kan vara mig behjälplig med allt möjligt, skaffandet av böcker, hjälp med forskning, och framför allt ditt sällskap.

Jackie Du har många medarbetare.

Jack Du är viktigast.

Jackie Jag ska tala med läkarna.

Jack Ge mig en kram först.

(Hon gör så, de kramar om varandra länge och innerligt, och så slutar scenen.)

Scen 2.

Dwight Jag beklagar, Dick. Ta det som en man.

Dick Det är orättvist!

Dwight Ja, det är det.

Dick Han är ju bara en pojkvasker! Och nyrik dessutom! Hans pappa har betalat allt för honom!

Dwight Du vann nästan, Dick. Det var ärligt spel. Han låg i underläge men lyckades hämta sig, och det var inte genom pengar.

Dick Var jag så dålig i TV?

Dwight Inte alls. Gör det bästa av saken, Dick. Du måste gratulera honom.

Dick Det har jag redan gjort. Jag har alltid fått gratulera honom. Han skulle ju ha dött flera gånger om, och varje gång fick jag välkomna honom tillbaka. Det var alltid med glädje och uppriktighet jag gjorde det, förrän nu.

Dwight Den goda nyheten är att hans bror blir justitieminister, och han är egentligen en av oss.

Dick Hur vågar han? Den valpen!

Dwight Han är skarpare än sin bror. Det är egentligen han som är pappans favoritpojk. Han är vassare och mera framåt än Jack, som egentligen bara är boklörd. Och han var Joe McCarthys högra hand.

Dick En kort tid innan jag blev det. Jo, vi har faktiskt haft samma jobb. Bob viker sig aldrig och kompromissar aldrig. Som justitieminister kommer han att sätta dit hela maffian.

Dwight Och då går han väl emot sin pappas intressen.

Dick Jag vet inte hur mycket Joe Kennedy har haft affärer med mobben. Kanske inte alls, och absolut inte mer än nödvändigt.

Dwight Hur fick han sina hundra miljoner under förbudstiden om inte genom spriten? Och vem skötte spriten under förbudstiden om inte maffian?

Dick Presidenten och hans bror kan få problem med sin fars mörka förflutna.

Dwight Det är det jag menar. Borde vi kanske varna dem?

Dick Jag tror de är pinsamt medvetna om det redan.

Dwight Pappan har gjort allt för dem, och Bob har gjort allt för Jack. Bob är pappans favorithäst. Den pappan slipper de inte så lätt.

Dick Det ska bli intressant att se vad som händer.

Dwight Jack måste ta ställning. Den saken är klar. Han är president nu.

Dick Vad som än händer, kan jag bli president efter honom.

Dwight Det är det jag menar. Ditt lopp är ännu inte kört, Dick, medan de får svettas.

Dick Låt dem svettas. Vi skall hårdbevaka dem.

Dwight Det är oppositionens främsta plikt. En opposition är till för att ersätta regimen och måste ständigt iakttäta det rätta tillfället för att kunna göra det.

Dick Just det.

Scen 3. Vita Huset.

Jack Hur illa är det, Bob?

Bob Frankie Boy skryter om saken.

Jack Det här duger inte, Bob.

Bob Jag är mycket väl medveten om det.

Jack Jag har bjudit hit pappa. Förbered dig för ett pinsamt samtal.

Bob Han kommer att bjuda motstånd.

Jack Hur han än försvarar sig kommer han inte att kunna försvara sig. Det är det som blir det pinsamma momentet.

Bob Tror du att du klarar av det?

Jack Det blir det svåraste hittills. Inte hela kriget, inte båda mina operationer och inte hela valkampanjen var så svåra som det blir att tillrättavisa sin far, som ändå är den som har gjort allt.

Jackie Er far är här, bröder. Han säger att ni väntar honom.

Jack Det gör vi verkligen.

Jackie Får han inte ens veta vad det handlar om?

Jack Det är en familjeangelägenhet, Jackie, som så få av familjen som möjligt borde känna till. Ju mindre han vet innan han kommer in hit, desto bättre.

Jackie Jag visar in honom. Var inte för hårda mot honom. Han har gjort allt för er.

Jack och Bob Tror du inte vi vet det?

Jackie Tack. Jag tror jag förstår. Jag går. (*går*)

Jack Skärp dig nu, Bob, och håll kontrollen. Säg ingenting förrän jag tappar den.

Bob Vi får arbeta i stafett.

Joe (kommer in glädjestrålade) Nå, mina söner, vad kan jag ytterligare göra för er?

Jack Sätt dig ner, pappa.

Joe Värst vad ni ser allvarliga ut. Har någon dött?

Jack Ingen har dött – ännu.

Joe Vem är i fara?

Bob Du, far.

Joe (förvånad) Vad har hänt?

Jack Vad som har hänt, far, är följande. En viss maffiaboss, som du tyvärr känner, har ställt krav på tacksamhet av oss för att han enligt en överenskommelse med dig gav oss Chicago. Frank Sinatra har öppet skrutit om att han står under samma beskydd som vi.

Joe Vad har det med mig att göra? Jag gjorde aldrig någon överenskommelse med honom.

Jack Det tråkiga är att han förstod det som en överenskommelse.

Joe Det var på hans eget ansvar i så fall. Vad kräver han? Idkar han utpressning?

Bob Vi måste åtala honom tillsammans med Hoffa och andra maffiaborvar, men han kräver frihet från åtal.

Joe Det har han ingen rätt att göra.

Bob Han åberopar vår tacksamhetsskuld till honom och hänvisar till dig som sagesman.

Joe Jag beklagar, pojkar, men om han fick något för sig är det helt på hans eget ansvar.

Jack Det tråkiga är att du lät honom tro att ni var i samförstånd och att han därför menar sig ha gett oss Chicago.

Joe (hämtar sig) Mina söner, det är en sak ni inte förstår och som ni måste ha klart för er. Man vinner inte val bara med övertalning. Politik är inte bara rent och hederligt spel. Ingen har vunnit en valstrid utan slag under bältet och manövrer under bordet. I krig och kärlek är alla medel tillåtna, och politik är både krig och kärlek. Man får inte tveka inför att underhandla med djävulen, när man kan få hjälp av honom. Om man inte kompromissar med det onda får man det onda emot sig och förlorar mot det. Jag har inte tagit det onda i min tjänst, men jag har aldrig tackat nej till hans frivilliga tjänster. Hade jag gjort det hade jag aldrig blivit rik och ni aldrig kommit in i detta hus.

Jack (avbryter) Vet du vad det kallas, far?

Joe Vad vill du kalla det om inte för vad det är, realpolitiska kompromisser?

Jack Korrupktion.

Joe (hämtar sig) Gjort är gjort. Ni är herrar i Vita Huset. Vill ni ha det ogjort? Kan ni gå tillbaka?

Jack Vi kan ingenting göra åt saken, men vi måste gardera oss för framtiden. Vi kan inte sköta vårt politiska ansvar om vi har lik i lasten.

Joe Det onda finns där, mina söner. Ni måste hantera det. Tämj draken och ha honom i er tjänst, eller låt honom förinta er. Det är det enda valet ni har som politiker.

Jack Vi måste be dig, far, att hålla dig utanför vår politik i fortsättningen. Ingenting av det här får komma ut, och det får inte bli någon fortsättning. Frank Sinatra får inte ha något politiskt att skryta om.

Joe Den stackaren och odågan! Vi borde ha täppt till truten på honom från början!

Bob Han var stolt över att få höra till vårt lag. Tyvärr hörde han också till maffian och såg inte skillnaden.

Joe Jag varnar er. Om ni gör någon skillnad kommer ni att få ett antal oförsonliga och mäktiga fiender som kan bli er undergång och död.

Bob Vi har de fienderna redan, far. Vi känner dem. Jag känner Hoffa och hans hejdukar. Hellre bekämpar vi dem till döds och dör i ärlig kamp mot dem än kompromissar med dem.

Joe Ni tror ni kan hålla er idealism och hederlighet fullkomligt rena. Politik är bara gyttjebrottnig. Ingenting annat. Om man inte går med på att smutsa ner sig har man ingenting i politiken att göra.

Jack Ansvaret måste bäras med rena händer. Vi kan inte smutsa ner vårt ansvar.

Joe Gör som ni vill. Jag har bara velat hjälpa er.

Bob Hjälp oss då, far, med att hålla dig utanför.

Joe Jag ska hålla mig utanför. Men jag kan alltid hjälpa er om det behövs.

Jack Det var allt, far. Jag tror vi förstår varandra.

Joe Ni förvisar mig alltså.

Jack Bara från politiken. Aldrig från familjen.

Joe Tack för det. Då går jag hem och lägger mig.

Bob Vi hör av oss. Du behöver inte mer kontakta oss.

Joe (reser sig) Fan, pojkar, så här långt har ni kommit, och ändå har ni ännu inte fattat något om politik! (*går smått upprörd*)

Jack Då har vi nästa bekymmer, Bob. Grisbukten och CIA. Vad i helvete ska vi göra med CIA?

Bob Vad har du fått veta?

Jack Jag har gått i en infernalisk politisk fälla, Bob, och det är det första jag gör som president.

Bob Nationen har godtagit din ursäkt. Och den vet att det inte var ditt fel.

Jack Det var på mitt ansvar. Jag är presidenten, Bob, och i princip ensam ansvarig för alla fel som begås inom nationen. Jag lät mig övertalas till operationen. Jag gick på det. Vi försäkrades om att ingenting kunde gå fel. Och så gick precis allting fel.

Bob Vem saboterade det för oss?

Jack CIA, som även övertalade oss att genomföra operationen. Man kan få det till att det luktar en fälla gillrad av republikanerna. Eisenhower hjälpte Castro till makten och lät CIA förse honom med vapen. Naturligtvis ville alla bli av med den gamle ruttne diktatorn Battista. Ingen skulle sakna honom, och alla skulle jubla vid hans fall. Så brukar alla diktatorer sluta. Så det var ingenting ont i att Eisenhower och CIA hjälpte Castro till makten. Problemet var att han blev bara en ny diktator, och vissa enheter av CIA fortsatte att stödja honom. Det var dessa enheter som saboterade operationen och som jag tyvärr inte kan identifiera. Vi sitter alltså med ett motsägelsefullt CIA på halsen, där olika intressen arbetar emot varandra i lönnedom, som i ett slags ständigt djungelkrig i kloakerna, medan ingen får veta någonting. Och jag har hamnat i korselden. Vissa CIA-fraktioner skyller operationens misslyckande på mig för att jag från början var tveksam till den och kommer aldrig att förlåta mig, medan andra kommer att fortsätta undergräva och sabotera i princip allt vad jag gör.

Bob Kan du inte skrota CIA?

Jack Det vore det enda rätta och vad jag helst skulle göra, men man skrotar inte världens mäktigaste stats underrättelseväsen utan vidare. I Sovjetunionen hade man kunnat göra det, men den staten har i stället intresse av att underblåsa dess oegentligheter. Vi företräder en demokrati. Du vet som justitieminister att det vore ungefär det mest omöjliga vi kunde försöka göra.

Bob Så vi måste leva med dessa opålitliga falska spioner och sabotörer.

Jack Och ständigt vara medvetna om att själva konstant befinna oss i deras anonyma lönnmördares kikarsikte. Jag borde aldrig ha gått med på operationen, men nu är det kört. Jag har själv förstört mina utsikter, och rent realistiskt kan jag nu bara se min bana som president som en väg utför mot en säker avrättning.

Bob Vi sitter i samma båt.

Jack Jag är medveten om detta. Därför vågar jag avslöja det för dig.

Bob Vi har lyckats skuffa av oss belastningen av pappas oegentligheter, som bara är ett sandkorn mot vad vi står inför hos CIA och FBI som vi aldrig slipper.

Jack Det är en korrekt bedömning av situationen.

Bob Det är tur att vi är två. Jag står dig alltid bi, Jack, med vad som helst och gör vad som helst för dig, som hittills.

Jack Tack, Bob. Med lite tur kanske vi kan klara det.

Bob Det är vår plikt att klara det så länge det går. Om vi måste falla får vi bara göra det på vår post. Men vi kommer att behöva betydligt högre skydd än bara mammas fanatiska katolicism.

Jack Vårt högsta beskydd är det sunda förnuftet, men det har tyvärr ingen makt över oss. Det är bara ett medel att göra ett så gott bruk av som möjligt. Någon högre makt tror jag inte längre på. Denna världen är för ond för att göra någon annan makt än förnuftet möjlig.

Bob Hur är det med ryggen?

Jack Tack, den sitter kvar. Den har inte halkat ur led igen ännu, även om det ständigt hotar med det.

Bob Gör det ont?

Jack Hela tiden. Det har det alltid gjort.

Bob Vid behov kan jag alltid stå till tjänst med min starkare ryggrad.

Jack Ingenting kan knäcka dig, Bob. Jag var knäckt från början. Ändå lyckades du och pappa med konststycket att göra mig till president.

Bob Det var du själv hela vägen. Viljan är allt, och du var viljan. Du är kärnan av familjens integritet. Därför är vi alla beroende av dig och hyllar dig.

Jack Jag känner på mig att Jackie är på väg in.

Jackie (kommer in med kaffebricka) Lite kaffe, mina herrar? Jag kände på mig att det behövdes. Ni har väl som vanligt löst alla världens värsta problem igen och är helt upprivna av alla besluten.

Jack Värre än så, Jackie. Men du kommer som vanligt i rätta ögonblicket.

Bob Vill du delta?

Jackie Därför satte jag med en tredje kopp.

Jack Hela världen behöver dig, Jackie, och särskilt vi.

Jackie Nej, det är er den behöver. Jag bara hjälper er hålla ut. Drick nu ert kaffe. Jag skall inte ställa er några frågor.

Jack Det tackar vi för. *(lyfter sin kaffekopp, skålar med Jackie, och de dricker kaffe.)*

Scen 4.

Krusse Han är en valp, en stackars vilsekommen ömklig valp, som ingenting har i världspolitiken att göra!

Nina Men Nikita, han är ju ändå Amerikas president.

Krusse Tror du inte jag vet det? Och vad värre är, han är ung och en ljusblå idealist som kan gå hur långt som helst. Han är som från en annan värld.

Nina Du känner bara alla dina fula gubbar från Kreml, den ena värre än den andra, hemska monster allesammans.

Krusse Och därför är det tur att Ryssland fick mig, en ukrainare! Det hade gått åt skogen annars, den ena mördaren efter den andra ständigt överträffande varandra i bestialiskhet. Jag har fört Ryssland ut ur dödsskuggans dal, och jag har bara börjat!

Nina Därför tror jag Kennedy kan hjälpa dig.

Krusse Hur så?

Nina Liksom du vill han bara fred.

Krusse Vill han? Kuba då? Han försökte ju invadera vår satellitstat, ta den med våld och våldta vår nyaste koloni!

Nina Försök inte, Nikita. Det var exilkubaner som ville hem till sitt land, och enda sättet var att försöka bli av med diktatorn. Det var inte Kennedy. Det var deras KGB, som misslyckades därför att de egentligen inte ville det heller, då de saknade presidentens stöd.

Krusse Han är Amerikas yngsta president någonsin, bara 43 år och en fullständig gröngöling, och det första han gör som president är att trampa i klaveret. Nå, han blir kanske just därför desto lättare att manövrera. Eisenhower var en gammal omöjlig surpappa som man aldrig kunde tala med. Tur att det inte blev hans vicepresident som tog över, det där svinet till häxjaktssinkvisitor mot hederliga amerikanska kommunister.

Nina Alltså borde du vara tacksam. Ryssland har den bästa regeringschef det kunde ha fått efter så många katastrofer, och Amerika har fått en president som du kanske kan tala med.

Krusse En sjuklig överklassnobb med bara böcker som erfarenhet.

Nina Var han inte med i kriget?

Krusse Jo, han blev torpederad, och hans bror stupade, som var den som skulle ha blivit president. Hans syster och hennes män förolyckades också i kriget. Halva familjen gick åt. Och så har han en efterbliven lillasyster, som lobotomerades och sattes på anstalt. Det är en stor galen irländsk familj.

Nina Alltså har han erfarenhet.

Krusse Bara mänsklig. Som idealist vet han ingenting och fattar han ingenting om politik.

Nina Då får han väl lära sig.

Krusse Han ska minsann få lära sig!

Nina Men vad har du då emot honom? Vad har du att vara rädd för?

Krusse Kombinationen.

Nina Vilken kombination?

Krusse Han och den där förfärligt överlägsna Hammarskjöld, som regerar hela FN.

Nina De har väl ingenting med varandra att göra?

Krusse De är två idealister som leder världspolitiken. Kan det bli värre? Vi behärskar bara en tredjedel av världen, och det är mest bara elände och förfall, en sönderbombad bakgård av en rostig tvångsindustrialisering och koncentrationsläger – den där Stalin lämnade historiens värsta helvete efter sig – åt oss!

Nina Jag vet.

Krusse Medan västerlandet strålar av skönhet och idealism. Nej, jag kan inte med det.

Nina Ta dig en vodka då.

Krusse Ja, lyckligtvis har vi åtminstone alltid vodka. *(tar sig en rejäl grogg)*

Akt III scen 1. Meditationsrummet i FN.

Jack Jag är glad att ni kunde komma.

Dag Jag har sett till att ingen skall störa oss.

Jack Vi har en hel värld av bekymmer emot oss.

Dag Vi är till för att hantera den.

Jack Frågan är om vi kan göra det tillsammans.

Dag Problemet är, att vi sitter i samma båt men får inte synas tillsammans.

Jack Vi syns inte nu. Så vi kan åtminstone prata.

Dag Du kommer att finna mig betydligt lättare att diskutera med än Chrusjtjov.

Jack Han är bekymrad.

Dag Jag vet. Han har ställt till det för oss både i Berlin och Kongo.

Jack Berlinmuren är rena självmordet för kommunismen. Jag trodde Chrusjtjov var klokare än så.

Dag Han gör ingenting, men han gillar det. Ja, det kan mycket väl vara början till slutet för kommunismen, en ren desperationsåtgärd för att till varje pris hålla fast vid ohållbara lögner med total moralisk bankrutt som resultat som de i sin socialistiska blindhet vägrar att själva inse och bara förtränger, till oundviklig långsiktig undergång för dem själva. Det är det typiska socialistiska politiska självsvåldets självdestruktivitet. Och det värsta är att vi kan ingenting göra, medan den östtyska diktaturen skjuter ner alla nya flyktförsök vid muren. Ni tänker väl inte göra någonting?

Jack Absolut ingenting. Som ni säger, de har grävt sin egen grav i den omedvetna avsikten att själva falla däri. Jag ser det helt klart. I längden kan det bara leda till Berlins och Tysklands återförening.

Dag Jag hoppas ni har rätt, men det lär ta många år.

Jack Farligare är situationen i Kongo.

Dag Jag vet.

Jack Måste ni åka dit?

Dag Jag måste. Diplomati är det enda som kan fungera. Jag ser det som ett personligt ansvar. Jag har hållits ansvarig för Lumumbas död, och jag känner det ansvaret, även om ingen ville att det skulle gå så illa.

Jack Jag tror inte han visste vad han gjorde när han bad ryssarna om hjälp.

Dag Det var vi som svek honom. Han blev desperat. Han såg ingen annan möjlighet. Det var politiskt vansinne, men han var för oerfaren för att kunna se det. Och Kongo är bara en av massor av fullständigt nykläckta och omogna afrikanska stater, av vilka de flesta så gott som genast sätter kurs mot diktatur och inbördeskrig. Till och med kolonialväldena var bättre än vad Afrika står inför nu.

Jack Är Tshombe en man som man kan tala med?

Dag Jag måste. Han är hänsynslös och vill bara ha makt, en motpol till Lumumba, som ändå var intelligent, mänsklig och känslig. Tshombe vill bara gå på, ha makt och pengar, ett typiskt monster av den nya afrikanska modellen, den totala diktatorn på låg nivå. Jag är rädd att vi kommer att få se ett antal sådana.

Jack Många ser med oro på er personliga inblandning i ett hopplöst kaos.

Dag Inget kaos är hopplöst. Det ber om att få ordnas till. Jag har klarat alla mina uppdrag hittills. Jag ser ingen anledning till säkert nederlag i Kongo.

Jack Inte jag heller. Den stora risken ser jag i de osäkra förhållandena. Det är en oändlig kontinent av vildmark och djungel och nyckfullt väder. Jag har förlorat två syskon i flygolyckor.

Dag Jag vet. Jag ser det som den minsta faran. Den största är de laglösa legoknektarna. De kan göra vad som helst. De styrs bara av pengar. Allt som bara styrs av pengar är fullständigt ruttet och ont och korrumpert.

Jack Jag tror vi står på samma moraliska grund därvidlag.

Dag Hela Sovjetimperiet vilar också bara på pengar och girighet. De vill ständigt ha mera. Därför utmanar Chrusjtjov mig i Kongo. Han vill också ha deras diamanter. Moskvas girighets imperium behärskar 30% av världen och kräver mera.

Jack Jag ville aldrig bli politiker men nödgades ställa upp för familjen när min bror dog.

Dag Tror du jag hade ambitioner på att bli FN:s generalsekreterare, världens omöjligaste jobb, enligt min företrädare? Kallelsens ansvar kunde bara inte avvisas.

Jack Jag tror vi är världens två ensammaste människor.

Dag Glöm inte påven.

Jack Och påven.

Dag Då är vi tre. Tres faciunt collegium.

Jack (klappar honom lätt) Lycka till i Kongo, herr generalsekreterare.

Dag Även om vi inte kan samarbeta kan vi alltid stötta varandra på avstånd.

Jack Moralisk uppbackning kan betyda mer än praktisk hjälp.

Dag Den gör det och kommer först. Tveka inte att rådfråga mig.

Jack Tack detsamma. Det är bäst jag går ut först. *(går)*

Dag Kan Gud hjälpa oss i detta? Jag tvivlar på det. Allt hänger på att vi själva efter bästa förmåga alltid gör vad som är rätt. Åtminstone den föresatsen hos mig och Kennedy kommer aldrig någon att kunna tvivla på. *(återgår i bön)*

Scen 2. Vita Huset. Jackie och barnen och Bob.

Bob Hur tar han det?

Jackie Som vanligt. Som en man. Men ingenting hade kunnat vara värre för honom.

Bob Det är det värsta som kunde ha hänt för hela världen.

Jackie Utom ett kärnvapenkrig.

Bob Han om någon kunde hålla det på avstånd.

(Jack kommer in.)

Hur är det? Har man fått veta något?

Jack Inte mycket. En pilot överlevde men återfick aldrig medvetandet, och av det lilla han kunde uttrycka lär det ha varit ett annat plan, troligen med legoknektar, som ville hindra att Hammarskjöld kom till Ndola. De försökte troligen preja ner Hammarskjölds plan, kanske för att kidnappa honom. Ingenting tyder på att generalsekreterarens plan blev nerskjutet.

Jackie Ingen annan överlevde?

Jack Det kusliga är, att Hammarskjölds kropp återfanns intakt utanför planet men död, precis som i fallet med Kathleen. Varför måste alla de bästa människorna offras av ödet omkring oss? Om någon var outhärlig för världen var det Dag Hammarskjöld. Plötsligt känner jag mig ensamare än påven.

Jackie Du har oss.

Jack Tack och lov.

Bob Det ser inte bättre ut, Jack, än att du måste bli världens outhärligaste man.

Jack Ensam mot Chrusjtjov och hans vansinnesvärld av diktaturer. Han sprider sitt gift överallt. Jag har just fått oroväckande nya rapporter från Vietnam.

Bob Vad du än gör, så sylta inte in dig i några fler krig eller invasioner.

Jack Det är det sista jag gör. Hellre dör jag.

Jackie Vem blir det i stället för Hammarskjöld?

Jack Ingen vet, men det lutar åt att de kommer att välja en betydligt blekare och mindre kontroversiell man, kanske från Burma. De vill inte ha mera kontroverser med Chrusjtjev.

Jackie Han har agerat som en bonntjuv och gjort bort sig som världens mest ohyfsade buse i FN.

Jack Kommunisterna är sådana, Jackie. Vi har ingenting bättre att vänta av dem. Se hur de skjuter på berlinarna för att de inte får röra sig i sin egen huvudstad. Chrusjtjov råkar händelsevis vara den bästa kommunisten i världen.

Bob Är det U Thant från Burma du menar?

Jack Ja, så heter han, en genomhederlig och ärlig man, en toppdiplomat med bara tillfredsställande meriter men samtidigt helt utan initiativ och pondus. Hammarskjöld kunde hantera hela världen. U Thant kommer ständigt att huka sig för den.

Bob Då tappar FN sin betydelse i takt med sitt anseende och sin initiativkraft.

Jackie Och hur går det nu med Kongo?

Jack Tshombe var åtminstone oskyldig. Han har visat sitt uppriktiga beklagande och lagt sordin på sig. Fastän Hammarskjöld inte fick förhandla med honom verkar det som att hans död skulle leda till samma resultat. Katanga kommer att ta tillbaka sitt krav på självständighet för fredens skull. Tshombe anser väl sig rik nog ändå.

Bob Vad händer i Vietnam?

Jack Freden håller inte. Ho Chi Minh fick sitt Nordvietnam, och Frankrike lämnade scenen, men det var inte nog. Kommunisterna började bråka i Laos och har nu satt i gång även i Sydvietnam.

Bob Gerillakrig som inbördeskrig?

Jack Av värsta tänkbara sort i tropiska djungler. Och den kommunistiska gerillan attackerar bara i mörker – och avancerar.

Bob Det kan bli en verklig surdeg.

Jack Det är det redan. Kina verkar vara värre än Sovjet när det gäller att underblåsa kommunistisk frammarsch och destabilisering i Asien. Jag tror vi kan komma överens med Sovjet men aldrig med Kina. Mao är som Stalin, en människofiende som tillfredsställer sig med att se sitt eget folk gå under. Svältkatastroferna till följd av Maos tvångsindustrialisering och vansinnesjordbrukspolitik lär ha krävt mer än 40 miljoner offer bland kineserna.

Bob Värre än andra världskriget.

Jack Hitler framstår som världshistoriens värsta mördarmonster, men vi vet ännu inte hur många offer Stalin krävde, bara att det var fler, och Mao lär ställa båda i skuggan, ty han har dess värre långt kvar.

Jackie Kom och lek med barnen nu, Jack. De behöver dig.

Jack Ack, och jag behöver sannerligen dem. Låt oss glömma den ruttna världspolitiken, Bob, men låt oss aldrig glömma Hammarskjöld.

Bob Du borde tala med Churchill som du talade med Hammarskjöld.

Jack Ja, det borde jag göra. Men det är inte mycket kvar av honom. Han är ju snart 90.

Bob Ont krut förgås inte så lätt.

Jackie De Gaulle och Adenauer är säkert lika viktiga.

Jack Om inte viktigare. Ack, Bob, det känns som att ha förlorat en viktigare storebror än Joe. Jag ser med fasa an hur det kommer att bli mycket svårare att klara världen genom politiken utan honom.

Bob Var beredd på det värsta. Kuba finns kvar. Ryssarna intrigerar. Kina infiltrerar Sydostasien. Afrika går åt helvete. So what? Du har familjen, och vi har barnen.

Jack (tar hand om Caroline och tar henne i famn) Kom, Caroline. Vad vill du leka?

Jackie Hon vill bara vara tillsammans med dig.

Jack Och det privilegiet skall ingen någonsin få ta ifrån henne. Pappas enda dotter är viktigare än hela världen för pappa. *(leker med henne, hon skrattar förtjust)*

Bob (till Jackie) Vi är en stor men enad och lycklig familj trots alla olyckor.

Jackie Må det alltid förbli så.

Scen 3. England, Chartwell.

Winston Jag vill inte träffa honom.

Clementine Men darling, du måste. Han är ju ändå Amerikas president.

Winston Hans far var en gemen idiot. Han gjorde allt för att uppskjuta Amerikas inträde i kriget. Han var nästan nazistsympatisör och till och med nästan kommunistympatisör. Jag insisterade på att Roosevelt gjorde sig av med honom. Han tvingades till det motvilligt till slut, när den där politiskt inkompetente dönicken öppet påstod att England aldrig kunde klara av trycket från Tyskland.

Clementine Han är en välmenande ung man. Han är inte skyldig till pappans fadäser.

Winston Han är en snorvalp som fortsätter vänsterprassla med dumma blondiner fastän han bor i Vita Huset och har världens vackraste hustru.

Clementine Han kan bli bättre. Du kan uppfostra honom.

Winston Jag kunde bara lära honom veta hut.

Clementine Det är vad han väntar sig av dig.

Winston Vill han besöka mig får han göra det frivilligt. Vi sänder honom ingen inbjudan.

Clementine Behövs inte. Han är redan här.

Winston Det menar du inte?

Clementine Informellt besök. Du kan inte avvisa det.

Winston Visa då för helvete in honom genast! Vad väntar du på? Här har du hållit honom oförskämt antichamberad hur länge som helst!

Clementine Jag visste att du var resonlig. *(går ut)*

Winston En oförfärdig playboy och rikemansson, som bara pappans genom korruption och luredrejeri tillförskaffade enorma förbudstidsförmögenhet kunde göra till president, varpå gossen tar med sig horor in i Vita Huset. Oförfärdigt!

Clementine (kommer in med Jack) Tala vänligt med honom, Winston.

Jack En ära att få träffa er, Sir. (*sträcker fram handen*)

Winston (struntar i den) Slå dig ner, pojke. Jag hoppas du är medveten om att din far var en omöjlig idiot.

Jack Lyckligtvis hade han fel.

Winston Hur mår han?

Jack Tyvärr har han haft en allvarlig stroke. Han fick den precis efter att jag besökt honom. Knappt hade jag kommit hem till Washington så fick jag beskedet och flög genast ner till Florida igen.

Winston Hur allvarligt är det?

Jack Hela högra sidan är förlamad. Han har förlorat all tal- och skrivförmåga och kan bara sitta i rullstol.

Winston Han är alltså reducerad till ett paket. Värre kan man inte råka ut. Mina ben är förbrukade, men jag har åtminstone hjärnan kvar i behåll. Det är tack vare whiskyn. Jag har druckit whisky i hela mitt liv. Det har hållit mig frisk och nykter.

Jack Roosevelt ville först avfärda er som ett fyllor.

Winston Han var bara avundsjuk. Han var ju ett paket själv.

Jack Lite te, mina herrar?

Winston Gärna det, Clemmie. Och någonting till.

Clementine Givetvis. (*går ut*)

Winston Nå, till saken. Varför har du kommit hit?

Jack Jag ville höra er syn på världsläget. Det har blivit svårare efter vår generalsekreterares död.

Winston En välvillig toppdiplomat som gjorde sitt bästa och åstadkom ingenting.

Jack Ni genomskådade kommunismen från början. Det gjorde aldrig Roosevelt.

Winston Han var hjälplöst naiv. Han gick på vad som helst. Han vägrade tro på rapporterna om judarnas situation i Tyskland förrän det var för sent, och då vägrade han åtgärda saken. Men Einstein fick honom att satsa på massförstörelsevapen, som inte hade behövt användas. Det kommer att ligga Amerika i fatet för all framtid.

Jack Patton ville använda dem mot Moskva, och McArthur ville använda dem mot Peking. Truman lyckades hindra dem.

Winston Han tog ansvar för deras användning och såg vilken oöverskådlig skada de vållade och lärde sig läxan genast.

Jack Även er Bertrand Russell predikade deras användning mot Moskva.

Winston En ofarlig teoretiker, men teoretiskt hade han rätt. Moskva har varit världens värsta gangsternäste sedan 1918. Allt ont i världen sedan dess har spridits därifrån. Det är en koncentration av världens värsta maktgalenskap med bara ensidig och katastrofal ondska som följd.

Jack Vad kan vi göra åt saken?

Winston En bra fråga. Tyvärr inte mycket. Det är som en elakartad sjukdom. Den måste få värka ut av sig själv. Berlinmuren tyder på ett visst kristillstånd, en kris som bara kan leda till kollaps i längden.

Jack Exakt min åsikt.

Winston Men det kommer att ta tid innan ett sådant väldigt imperium brakar ihop, även om det var fullständigt ruttet från början. Det var det första världskrigets fel. Det borde aldrig ha fått äga rum, men tyske kejsaren framtvungade det i sin erbarmliga fåfänga. Ryssland var då världens överlägset ledande land i produktivitet, resurser, framtidsmöjligheter, välstånd och utveckling. Dess kultur stod högst i världen med författare som Pusjkin, Dostojevskij, Tolstoj och Tjechov och oöverträffbara kompositörer som Tjajkovskij, Rimskij-Korsakov och Rachmaninoff, för att inte tala om den ryska baletten! Skönast i världen! Och så kom bolsjevikerna och förstörde allting och vände upp och ner på en upplyst kulturstat till ett gangstersamhälle av paranoia och mördarmani, där alla tvingades skicka varandra i döden genom angiveri för att överleva själva, ett mycket värre skräcksamhälle än det kortvariga franska revolutionens, där det värsta var över på bara några år. Bevaka dem stenhårt, pojksvalp. De kommer att ställa till med mycket trubbel framöver. Kuba är bara början. Hur kunde ert invasionsförsök gå så snett? Fattade ni inte att man inte kunde invadera en ö utan att bli upptäckta under natten vid fullmåne?

Jack Operationen saboterades inifrån.

Winston Jag tänkte väl det. Femtekolonnare. Sovjet har spioner särskilt inom CIA. Du kan inte lita på den firman. Då är till och med er gamle snuskgubbe Edgar Hoover mer att lita på.

Jack Ni jämför en dynhög med en latrin.

Winston Värre än så, gosse. Deras skit lever och sprider sig, men KGB är näringen som stressar och utvecklar dem.

Jack Och Peking?

Winston Peking har inga tänder än så länge men kommer att få. Mao är värre än Stalin. Den saken är klar. Jag kan inte förlåta Roosevelt att han gick på Stalins finter.

Jack Ni samarbetade med Stalin själv.

Winston Vi var så illa tvungna. Hitlers angrepp på Sovjetunionen kom som en lättnad. Därmed var det kört för Tyskland. Stalingrad var oundvikligt, så länge vi bara gav Stalin vad han bad om. Roosevelt fortsatte ge Stalin vad han bad om efter Stalingrad. Det skulle han aldrig ha gjort.

Jack Jag har fått veta, att om Hitler inte angripit först hade Stalin angripit Tyskland.

Winston Jag vet. Hitler tvingades till det. Hans enda chans var att slå till först, och han tog den. Han insåg inte att det var kört från början. Han var en naiv idiot som trodde att vi skulle ställa upp i hans korståg mot bolsjevikerna. Han inbillade sig att vi inte skulle reagera inför hans slakt av Polen. Vi måste hålla oss till reglerna och till vårt ord, i motsats till bolsjevikerna. Vi hade svikit Tjeckoslovakien. Vi kunde inte svika ett land till.

Jack Hur förklarar ni fenomenet kommunismen? Kan ni förklara det? Hur kan vi komma åt hemligheten med dess inneboende ondska?

Winston Det handlar bara om girighet, som resulterar i makthunger, som förblindar. Makt är som en sinnesrubbing och sinnessjukdom, som får en förlora perspektivet. Distans till livet och till vad man håller på med är den enda mentala sundheten. Därför är det så nyttigt att

umgås med döden och alltid ha den klar för sig. Jag har inte långt kvar, men jag har alltid lyckats hålla mig nykter, och det är inte bara whiskyns förtjänst. Mina livserfarenheter av död och krig på ett tidigt stadium i Indien och Sydafrika och framför allt min skolning har hjälpt till. Utan bildning är människan förlorad och faller lätt offer för girighetens frestelser som bara kan leda till sinnesperversitet. Kreml består av en samling hysteriskt sinnessjuka maktgalningar, där åtrån efter makt över världen har ersatt all naturlig sundhet, och Kina har gått i samma fälla. Varje diktatur sitter fast i den fällan, som medför en total blockering av all realistisk uppfattning. De lever i en drömvärld av önsketankar där de tror att hela världen kan erövrats genom våldtäkt och behållas efteråt. Den som hugger efter makt tappar alltid hela stycket, och det blir absolut ingenting kvar utom oändliga efterräkningar. Tyskarna kommer att få äta upp sina koncentrationsläger i all evighet, och uppgörelserna med Moskvas kommunistiska världsepidemi i form av omänskliga parasitiska diktaturer kommer att räcka ännu längre. Era atombomber smakar också fortfarande illa och kommer alltid att göra det.

Clementine Lite te, mina herrar? (kommer in med tebrickan)

Winston Du kom precis lagom. Drick mammas te nu, Jack, och spring hem sedan och ta upp den nödvändiga kampen mot alla världens galna kommunister.

Jack Tack, jag kommer att njuta av det Churchillska téet som en respit från vad som väntar mig sedan. (De dricker te.)

Akt IV scen 1. Kreml.

Chrusjtjov Kamrater, vårt initiativ har försatt oss i en obehaglig situation som tvingar oss till kompromisser. Inför Amerikas aggressiva tal om globalt kärnvapenkrig har jag beslutat att rädda mänskligheten och avstå från vårt program.

general Betyder det att vi har slagit till reträtt?

Krusse President Kennedy kräver att samtliga robotbestyckade fartyg återvänder och att robotramperna på Kuba nedmonteras. Sovjetunionen vill ha fred. Därför har jag gått med på hans krav. Ingen vill ha kärnvapenkrig och allra minst vi.

general Detta är inte acceptabelt. Det är ju kapitulation och en förnedring för Sovjetunionen. Vi kan inte tolerera detta. Sovjetunionens heliga plikt är att sprida revolutionen och genomföra den globalt. Då får inte Amerika stå oss i vägen.

Krusse Faktum är att det står oss i vägen, och det är starkare än vi. Kamrat general, vill ni ha mänskligheten utplånad?

Kosygin Vad får vi i stället? Ni har väl inte kapitulerat villkorslöst?

Krusse Kamrat, jag väntade på den frågan. I gengäld har USA lovat nedmontera sina robotramper i Turkiet. Resultatet blir en global avspänning som borde tillfredsställa alla parter.

generalen Det räcker inte. Vi får inte dra oss tillbaka som en hund med svansen mellan benen. Tänk på alla våra allierade. Kina kommer att skratta och peka finger åt oss. Kommunismen får inte skändas på detta viset.

Krusse Ordern har redan getts, och president Kennedy är underrättad.

generalen Jag kräver kontraorder! Kamrat Chrusjtjov, det synes mig att det är ni som har gått för långt. Vi måste kräva ett nytt ultimatum.

Bresjnev Lugna er, kamrat general. Fartygen har ju redan vänt. Vi kan inte vända på dem en gång till. Det kan ju bli förvirring och myteri. Jag är nöjd med att vi slipper deras hot från Turkiet. Det är rimligt.

generalen Jag kräver ändå en alternativ formulering till den förbaskade kapitulationen, för att åtminstone rädda vårt ansikte inför världen!

Krusse Ni skall få den, men den kommer inte att förändra saken. Kamrater, var då en aning realistiska! Amerika och vi har kärnvapen så vi kan spränga hela planeten i tusen bitar tusen gånger om! Det är absurt! Vi har haft fred nu i sjutton år och vill behålla den. Det enda vettiga är att härifrån gå mot gradvis nedrustning och avveckling av onödiga kärnvapen, och jag tänker föreslå president Kennedy detta. Han är en klok och sansad president som jag har underskattat och hittills felbedömt. Jag tar ansvaret.

Kosygin Kamrat Chrusjtjov, jag hoppas ni sköter detta ärende bättre än FN-konflikten med Dag Hammarskjöld, som bara lände er och Sovjetunionen till vanära.

Krusse Vi hade försonats om han hade fått leva. Det försäkrar jag er, kamrat Kosygin. Med president Kennedy har vi ingenting otalt, då han aldrig blandat sig i våra inre angelägenheter. I vårt djärva kubanska initiativ har vi i stället trampat honom på tårna, och han har rätt att reagera. Annars hade han varit den svaga sjukling jag trodde att han var. Det var allt, mina herrar.

Scen 2. Paulskyrkan i Frankfurt den 25 juni 1963.

Kennedy (bestiger talarstolen, blickar ut över auditoriet, håller sedan sitt tal)

För hundrafemton år sedan samlades i detta historiska rum ett parlament som bland sina medlemmar räknade Tysklands mest upplysta andar... Det fanns bland dem diktare och professorer, jurister och filosofer, läkare och präster som hade utsetts genom fria val i alla delar av landet. Ingen nation applåderade dess strävanden varmare än min egen. Ingen parlamentarisk församling har någonsin lagt ner större möda på att åstadkomma något verkligen fulländat. Och fast dessa bemödanden till slut strandade, finns det ingen byggnad i Tyskland som med större berättigande kan göra anspråk på benämningen "den tyska demokratis vagga".

Men hur förhåller det sig i själva verket med en sådan benämning? I min egen hemstad Boston har Faneuil Hall – en gång mötesplatsen för den amerikanska revolutionens upphovsmän – länge varit känd som "den amerikanska frihetens vagga". Men när den ungerske patrioten Kossuth 1852 talade till ett auditorium där, kritiserade han detta namn. "Det är," sade han, "ett stort namn – men det finns någonting som vidlåder det som kommer mig att känna sorg i hjärtat. Ni borde inte säga 'den amerikanska friheten'. Ni borde säga 'friheten i Amerika'. Friheten får varken vara amerikansk eller europeisk – den måste rätt och slätt vara 'friheten'."

Kossuth hade rätt. Ty om inte friheten blomstrar i alla länder kan den inte blomstra i ett enda. Den kan avlas i en sal, men därifrån måste den föras vidare till många andra. Sålunda

hade fröet till den amerikanska revolutionen långt tidigare förts över från Europa, och senare slog dessa frön rot runtom i världen. Och den tyska revolutionen 1848 sände ut idéer och idealister till Amerika och andra länder. Idag, år 1963, är demokratin och friheten i högre grad internationella än någonsin tidigare.

Trots allt har den dock gjort framsteg, men vi har mycket kvar att göra. Vi har gjort en liten början och tagit några primära stapplande steg i rätt riktning, och det är allt. Samtidigt har hinder rests i vägen för oss, som verkar oöverstigliga men samtidigt nästan patetiskt tillfälliga – en absurditet som Berlinmuren måste ha en begränsad livstid och kan på lång sikt bara leda till Tysklands och Berlins återförening (*stormande bifall och applåder*) samt i samma veva kommunistimperiets sönderfall, då en diktatur som vilar på grunden av tyranni och lögn och lever på att dess medborgare begränsas i både rörelsefrihet och informationsfrihet därmed måste odla sin egen undergång. (*mera bifall och applåder*)

Men vi har mycket kvar att göra. Den växande världsbefolkningen ser jag som ett oavvisligt problem i framtiden, då förr eller senare dess försörjning inte längre kan vidmakthållas då jordens resurser trots allt är begränsade. Vi måste odla upp världens öknar och få dessa att bli gröna igen, som de en gång före människans livstid har varit. Men för att kunna genomföra ett sådant projekt och andra sådana för mänsklighetens överlevnad och befrämjande måste vi först av allt ha fred i hela världen. Detta har varit min primära målsättning som president att uppnå denna, och trots de kriser vi gått igenom med Berlinmuren och Kubakonfrontationen ser jag äntligen denna världsfred som en realistisk möjlighet, då Rysslands ledare strävar mot samma mål idag och vi är överens. Nästa steg mot detta mål blir en global begränsning av kärnvapen och ett förbud mot deras testsprängningar ovan och under jorden. Vi är på väg. Det kommer att gå långsamt, men allt vad vi behöver är ett oändligt tålamod, och tiden kommer att arbeta för oss. Om vi bara kan vidmakthålla freden kan världen trots detta sekels apokalyptiska katastrofer och avbräck överleva och nå en ljusare framtid än världen hittills någonsin har sett. (*mera bifall och applåder*)

Scen 3.

Bob Varför måste han fara?

Jackie Var inte orolig. Jag far med honom.

Bob Senator Fulbright avråder honom allvarligt från att sätta sin fot i Dallas. Både Johnson och Adlai Stevenson har blivit bespottade i Dallas. Det är inte ett hälsosamt ställe. Det är kanske farligast i hela Amerika för Jack.

Jackie Du får tala med honom själv. Här är han. (*Jack kommer in.*) Bob sällar sig till alarmisterna.

Jack Det kan inte hjälpas, Bob. Det är en politisk nödvändighet. Vi måste lappa ihop partiet där. Johnson kan inte göra det ensam. Alltså måste Jackie och jag göra en formidabel good-will-resa till Texas och fria till massorna i Dallas. Vi har inget val. Det är val nästa år, och vi behöver Texas 25 elektorströster.

Bob Jag tycker inte om det. Är valet verkligen så osäkert nästa år? Du har räddat världen från inbördeskrig, satt ryssarna på plats och åstadkommit ett provstoppsavtal, som i

praktiken är ett avslutande av det kalla kriget. Du är självklar som president nästa år. Du behöver inte Texas.

Jack Vad säger du, Jackie? Behöver Texas mig?

Jackie Världen behöver dig. Amerika behöver dig. Alltså behöver dig också Texas.

Jack Jag åker dit på turné tillsammans med Jackie. Vi blir oemotståndliga. Allt vad vi behöver är vackert väder. Så räddar vi definitivt partiet i Texas och valet nästa år. Det är bara en parentes, Bob. När jag kommer hem ska vi ta i tu med att sätta stopp för cancern i Vietnam.

Bob Det blir din nästa gigantiska uppgift. Du får CIA och hela militärledningen mot dig för att inte tala om alla de som tjänar svindlande förmögenheter på narkotikasmugglingen därifrån i våra militärplan.

Jack Just därför måste vi sätta stopp för det. Betrakta Dallas som en tillfällig semester, en chans för Jackie och mig att få glänsa inför allmänheten inte bara i Vita Husets salonger.

Bob Jag kommer att vara orolig tills ni kommer tillbaka.

Jack (lugnande) Tack, Bob. Vi kommer tillbaka. Nu går vi in till barnen.

(De går in till barnen.)

Scen 4. Chartwell.

Winston De skurkarna sköt honom.

Clementine Tror du verkligen det var den där Oswald?

Winston Vad tror du själv? Sällan har en amerikansk president vållat en så stark polarisering mellan de som älskade honom och de som hatade honom. Ingen president har så konsekvent utmanat och gjort alla sitt lands värsta skurkar till sina fiender. De flesta har kompromissat med dem och tillåtit åtminstone en diskret och inofficiell korruption, men Kennedy vägrade. Han gjorde sin egen underrättelsetjänst till sina fiender med att inte förlåta dem fiaskot vid Grisbukten, medan delar av CIA aldrig kunde förlåta honom då de höll honom ansvarig. FBI:s chef dräglade av vällust inför att få spionera ut presidentens avkopplingsffärer då han hatade brodern Bobs kommando. Rasisterna hatade honom för att han var konsekvent i att låta negrerna få komma till sin rätt. Hela militären närde ett växande hat mot honom för att han ville dra ner på krigsindustrin och dra Amerika ur Vietnam innan det fastnade i träsket. Hela drogindustrin såg honom som ett hot då drografiken från Vietnam håller på att bli USA:s mest lönsamma verksamhet. Det spelar ingen roll vem som sköt honom. Någon gjorde det, och motivationen var massiv och låg hos alla Amerikas rötägg, särskilt de rika, de besuttna och de mäktiga.

Clementine Så du tror att det var en konspiration och komplott.

Winston Jag är rädd att vi aldrig kommer att få veta hela sanningen, liksom i Abraham Lincolns fall. I båda fallen anser jag dens ansvar vara mindre som höll i pistolen än deras som hade intresse av mordet. Amerika kommer aldrig att kunna utreda saken ordentligt. Jag tror jag ska ge Bertrand Russell en vink om behovet av att det görs en granskning av amerikanernas utredning.

Clementine Johnson tar över nu.

Winston Han kommer inte att dra Amerika ur Vietnam. Det kriget kommer att bli till en mardröm för Amerika genom krigsindustrins och drogtrafikens intressen, och bara det att han mer än någon annan vinner på att Kennedy är borta gör honom suspekt. Jag är ledsen, Clemmie, men jag tror att det roliga är över. Det är lika bra vi lämnar det här livet bakom oss.

Clementine Vi är ursäktade. Vi har åldern inne. Ingen har intresse av att avrätta oss.

Winston Åtminstone jag har åldern inne. Det är lika bra. Det är inte roligt längre.

Akt V scen 1.

Bob Jackie, vi står dig alla bi.

Jackie Det är din tur nu, Bob.

Bob Må det uppskjutas så länge som möjligt. Johnson klarar biffen. Det ger mig en respit på minst fem år. Det är inte tillräckligt för att sörja en broder.

Jackie Vi kan sörja konstruktivt. Vi har våra minnen. De stora dagarna i Vita Huset kommer aldrig att dö. Det var för bra för att vara sant, men ändå var det sant.

Bob Vi har mycket att leva på när det gäller minnen, men smärtan väger tyngre. Den kommer att tynga ner mig för årtal framåt. Frågan är om jag någonsin kan bli den samme igen. Jag har förlorat hälften av mitt liv och halva mig själv.

Jackie Det har jag också. Det har vi gemensamt.

Bob Du har dina barn, och jag har min familj. Vi kan inte leva tillsammans ens med vår sorg. Men på avstånd kan jag göra allt för dig.

Jackie Vi är svåger och svägerska. Vår gemensamma förlust för oss närmare varandra än syskon.

Bob Och vi har en gemensam framtid för familjen att leva för.

Jackie I högsta grad. Det är det vi har att leva för. Och våra minnen. Drömmen om saligheten och idealet lever kvar. Du för idealet vidare. Och jag förvaltar det för resten av mitt liv. Ingenting kan ta det ifrån oss, inte ens skotten i Dallas.

Bob Allra minst de. De sköt oss in i evigheten.

Jackie Hur har Joe tagit det?

Bob Som en man. Han är oförändrad. Han kan ändå inte prata. Han förstår allt men kan ingenting uttrycka. Det måste vara allra värst för honom.

Jackie Han sade, att Jack alltid skulle klara sig, att han hade någon sorts segerhuva. Fyra gånger hade han sett Jack komma tillbaka från döden och varje gång med större moralisk energi. Det är nästan så att man inbillar sig att han skall komma tillbaka en femte gång.

Bob Han kommer aldrig att lämna oss. Han finns alltid kvar. Han är odödlig mera genom sitt exempel än genom sin tro.

Jackie Ändå är det skönt att gråta tillsammans.

Bob Sorgearbetet har bara börjat, Jackie. Vi har en lång väg att gå.

Jackie Jag vet. Men vi skall gå den och komma igenom den och ut på andra sidan.

Bob Du kommer att klara det bättre än jag.

Jackie Då skall jag hjälpa dig.

Bob Tack, Jackie, för att du är så tapper.

Jackie Jag lärde mig av min man.
Bob Han lärde oss alla mer än vad vi någonsin kommer att bli medvetna om.
Jackie Du har ett jobb att sköta. Du är fortfarande justitieminister.
Bob Johnson bad mig sitta kvar fastän han egentligen aldrig kunnat tåla mig.
Jackie Han tänkte på landets bästa.
Bob Det är det vi alla måste göra och vara villiga att offra oss som har något ansvar.
Jackie Och på familjen.
Bob Familjen framför allt, Jackie. Även om vi dör och sörjer och sliter ihjäl oss får vi aldrig svika våra barn.
Jackie Ingen risk, Bobby. De har dig och mig.
Bob Tack, Jackie. Du kommer att hjälpa mig igenom det här. (*kramar henne. De omfamnar varandra som kära syskon.*)

Scen 2. Vita Huset. Fem år senare.

Lyndon Välkommen, Hubert.
Hubert Hur står det till?
Lyndon Bättre, efter gårdagens uppgörelse.
Hubert Du slog Amerika med häpnad.
Lyndon Hela min Vietnampolitik har varit fel, Hubert, från början till slut, och jag medger det. Jag ville aldrig bli massmördare.
Hubert Vem vill bli det?
Lyndon Jag har kallat Bob hit också. Det blir någon av er som får ta över.
Hubert Då blir det Bob. Han är på språng. Han vill avsluta Vietnamkriget.
Lyndon Jag önskar jag kunde göra det själv, men jag hinner inte. Jag har gått för långt och är snart slut.
Hubert Här är han.
Lyndon (*reser sig och skakar hand med honom*) Välkommen, Bob. Slå dig ner.
Bob Du tog oss alla med överraskning igår. Ändå är jag inte förvånad.
Lyndon Jag har begått ett ödesdigert misstag som president och måste plikta för det. Så enkelt är det. Det kommer att gnaga mig för resten av livet, som därför antagligen inte blir så långt.
Hubert Du har stått dig bra, Lyndon. Det goda du har gjort hade ingen kunnat göra bättre.
Lyndon Man kommer att minnas mig för det andra. Jag har skitit ner mig för gott. Då glömmer man allt man gjorde med kläderna på.
Bob Vad ville du tala med oss om, Lyndon?
Lyndon Till saken. Det blir någon av er som får ta över, och därför måste jag sätta er in i situationen. Jag trodde Vietnamkriget kunde vinnas. Jag trodde vi kunde bomba Nordvietnam till ett status quo. Deras var ju för helvete aggressionen, och Sydvietnam kunde inte försvara sig mot nattligt gerillakrig fört på lömskaste tänkbara sätt genom terror och hjärntvätt. De bad om vår hjälp. Därför gav Jack Kennedy den men insåg snart att det var ett krig som inte kunde vinnas men bara skulle växa oss över huvudet. Jag vill inte gå in på om det var för att han ville dra oss ur och därmed sätta stopp också för droginvasionens och krigsindustrins

ivägskenande bortom all möjlig kontroll, men jag vet att somliga höjdare inte kunde förlåta honom för att han gav upp. Jag beslöt att inte ge upp och har ändå tvingats ge upp till slut. Vietnamkriget har kostat oss hela världens förtroende och vår egen trovärdighet. Men det blir inte lätt att dra oss ur det.

Hubert Vem säger att vi inte kan det?

Lyndon Ingen säger att vi inte kan det, men många säger att vi inte får det, generalerna och krigsindustrin framför allt. Tyvärr är krigsindustrin världens mest lönsamma industri, då den alltid varit världens fräckaste med att skamlöst och metodiskt alltid sälja vapen åt båda sidorna i ett krig, och de som kör den är världens mäktigaste krafter. Om någon av er försöker dra Amerika ur kriget kommer ni att få med dem att göra.

Bob Cyniska monster till krigsprofitörer. Det finns inga mer omänskliga människor.

Lyndon Du känner dem. Risken är, om ni försöker dra er ur, att ni ändå inte lyckas. Vietnamkriget med den enorma kraft som dess profitörer på massförstörelsevapen och drogtrafik utgör har skenat iväg med sig självt och blivit en global mördarmaskin och Frankensteins monster som ingenting kan stoppa. Jag har fastnat i dess moraliskt förintande fälla. Jag begick misstaget att tro att jag kunde använda monstret som vinnande medel i kriget, och därigenom blev jag dess fånge.

Hubert Det finns ett alternativ till.

Lyndon Vad tänker du på?

Hubert Demokraterna förlorar valet.

Bob I så fall blir det Nixon, en korrupt galning.

Lyndon Ja, han är så galen att han skulle fortsätta Vietnamkriget i det oändliga och gotta sig åt det. Det vore det värsta scenariot av alla.

Hubert Det måste bli du, Bob. Du kan klara det.

Bob Att sätta stopp för Vietnamkriget är det enda rätta. Hela världen kräver det. Amerika förblöder i Vietnam både fysiskt och moraliskt. Det är oacceptabelt.

Lyndon Så du ställer upp som presidentkandidat trots riskerna och vad som hände din bror?

Bob Har jag något val?

Hubert Jag ställer upp också. Om Bob skulle missa något skulle jag presentera en mjukare och mera långsiktig avrundning av kriget som även de värsta hökar skulle gå med på att acceptera.

Bob Vi måste avsluta kriget. Hur, är en sekundär fråga. Man kan avsluta det på olika sätt och gradvis finna det bästa.

Lyndon Då är vi överens, mina herrar. Jag har varnat er inför problemet jag beklagar att jag måste lämna i arv åt er, men själv har jag dukat under för dess monstrositet. Jag hoppas ni slipper göra det.

Hubert Vi ska göra vårt bästa, Lyndon.

Bob Du har gjort vad du trodde var bäst och riktigast. Det är huvudsaken.

Lyndon Tack, mina vänner. Jag tror Lady Bird bjuder på te. *(De bryter upp.)*

Scen 3. Ethel med barnen och Jackie.

Ethel Nej, nej, inte nu igen! Inte samma helvete en gång till!

Jackie Trösta dig, Ethel. Jag har gått igenom det samma som du. Vi är systrar nu.

Ethel Varför räckte det inte med en! Varför måste båda falla! Inte bara den bästa, utan också den som var bäst efter honom! Vad säger Rose? Påstår hon att Guds vägar är outrannsakliga och att det är bäst som sker? Hon är inte klok!

Jackie Hon är gammal, Ethel. Vi är ännu unga och har den bästa biten av livet kvar.

Ethel Tror du på vad du själv säger? Vem ska nu ta hand om barnen, när deras enda möjliga far är borta? Du har bara två, men vi gjorde tio! Och han var den bästa tänkbara, den enda tänkbara fadern!

Jackie Ge inte efter, Ethel. Låt inte sorgen besegra dig.

Ethel Jag vet att han ofta övernattade hos dig när Jack var borta.

Jackie Han var som en bror för mig.

Ethel Men han var Min Man! Jag klarar inte detta, inte alla barnen utan honom.

Jackie Jag skall hjälpa dig.

Ethel Tror du att du kan det? Du med dina fina fasoner och din Aristoteles Onassis! Lämna du familjen och ha roligt med honom! Rädda dig från det sjunkande skepp som familjen Kennedy är! Nu kommer alla barnen att spåra ur. Jag vet det. Jack var katastrofen, men Bob var förintelsen, som vi aldrig kan överleva. Han var ju frisk, medan Jack var sjuk, han var inte rädd för något medan Jack alltid var taktisk och försiktig, Bob var alltid rakt på sak och kompromissade aldrig med det orätta medan Jack alltid jämkade och gick varsamt fram diplomatiskt, Jack blev president, men Bob fick aldrig chansen! Och när det till slut blev grönt ljus för honom sköt de honom genast! Vad är det för monstruösa missfoster som behärskar denna värld? Har den inte plats för några mänskliga människor längre, eftersom den måste mörda dem?

Jackie Ethel, de finns båda kvar hos oss. De lämnar oss aldrig, och vi glömmer dem aldrig.

Ethel Inte ens du kan trösta mig, Jackie. *(omfamnar storgråtande sina barn, som lipar med henne, och Jackie deltar.)*

Scen 4. Ungdomarna. Midnatt vid havets strand.

Bob Jr Vi har ingenting att förlora. Låt oss åkalla honom.

Tom Vem vill stå för besvärjelsen?

David Låt mig. Jag stod pappa närmast.

John Kör hårt, David. Vi är alla förlorade. Gud har övergivit oss och bevisat sin egen icke-existens med att förbanna vår familj med olyckor som den inte förtjänade och som blev hela världens.

Bob Nixon lär vara en mycket from kristen.

Tom Därför kan han panga på i Vietnam hur mycket som helst. Han är säker på att få syndernas förlåtelse.

John Kör i gång, David!

David Vi hyllar dig, Satan, och åkallar dig och bekänner oss till dig, ty du är den enda vi har kvar, hopplöshetens furste, som finns till för de fördömda och de endas tröst som förorättats så långt att de aldrig kan få någon rättvisa.

John Ta sockerbitarna nu, så får vi kanske se honom!

Tom Räcker det inte med allt gräs vi har rökt?

John Det räcker aldrig! Tag LSD och möt den ende sanne guden Satan själv, som finns i var och en som gör att han är sig själv närmast!

David Vi tillhör dig, Satan, ty våra fäder förråddes och mördades av den katolska gud de trodde på och dyrkade.

John Kom, Satan, och ta oss!

Bob Vi är dina för evigt!

John Nu ser jag honom! Han flammar av blod och eld!

Tom Det är du själv och ditt monstruösa undermedvetna.

John Var är flickorna? Varför firar vi inga orgier?

Bob Det är ju det vi gör. Vill du ha våldtäkt och människooffer också?

John Varför inte?

David Vi ber dig, Satan, som behärskar oss och tagit hand om oss i brist på andra, ge oss tillbaka våra fäder!

John Ge oss tillbaka våra fäder!

David Vi tillhör dig för evigt om du bara ger oss tillbaka våra fäder!

alla (i kör) Ge oss tillbaka våra fäder! Ge oss tillbaka våra fäder!

(De dansar orgiastiskt i fullmånens sken inför havsstrandens svall medan de hela tiden blir mer berusade och slutligen fullkomligt redlösa.)

Scen 5.

Rose (vid Joes dödssång) Det närmar sig slutet. Jag är med dig till slutet, Joe. Vi har förlorat tre av våra fyra söner, men de var de bästa söner som någonsin någon familj uppfostrat. Tryck min hand om du uppfattar vad jag säger. *(Joe klämmer hennes hand.)* Du är klar i knoppen. Jag vet det. Du kan bara inte meddela dig mera. Jag älskar dig fortfarande, Joe, fastän jag inte ens vet exakt hur otaliga gånger du har bedragit mig, *(Joe klämmer hennes hand)* liksom Jackie fortfarande älskar Jack fastän han är död och ständigt bedrog henne och har gift om sig med Aristoteles Onassis. Jag förstår henne. Vår familj slutade i en avgrund. Vår siste son är en fuskare och smitare som aldrig blir mer än senator, men han får åtminstone leva. Bara de rättfärdiga och goda straffas i denna världen för att de är så bra. *(Joe klämmer hennes hand.)* Det är över nu, Joe. De kan inte döda fler av våra barn, för de som är kvar blir det inte någonting av ändå, och barnbarnen skall vi inte tala om: droger och svarta mässor, förtvivlan och självmord, sorgen har tagit struhtag på oss och slagit ut oss, och allt vad vi kan göra mera är att gråta. Och du kan inte ens det. *(Han klämmer hennes hand.)* Jag gråter för dig, Joe, livet ut, och Gud kommer att straffa mig med många år ännu bara för att vi gav världen så underbara barn. *(Han klämmer henne.)* Du försvinner före mig, men jag skall stanna kvar och

fortsätta gråta för dig tills jag blir över hundra. Och då finns det kanske inte några Kennedys av vår familj kvar längre. Vi blir ju alla bara gamla förfärliga spöken.

Joe (lyckas få ur sig) Jack.

Rose Ja, Joe, vad är det med Jack?

Joe (med största nöd) Han lever.

Rose Ja, jag vet, Joe, han lever. Världen slipper honom aldrig, för den dödade honom bara för att han var den bäste av presidenter. Åtminstone gav han sådana tydliga löften, men mera hann han inte. *(Joe klämmer henne.)* Han lever, Joe. Du har rätt. Han och Bob lever för evigt. Det är vår belöning.

(Hon lutar sig sakta över honom och gråter över honom. De har aldrig släppt greppet om varandras händer.)

Slut.

(Rishikesh 4.11.2011)

Kommentar

Talet i Frankfurt 25.6.1963 återges bara början av men har kompletterats med fragment från andra tal av honom.

Bertrand Russell initierade verkligen en oberoende undersökning av Warrenkommissionens utredning av mordet på president Kennedy, med anledning av ett antal frågetecken kring denna, vilken oberoende undersökning resulterade i 16 relevanta frågor, som aldrig bemöttes med något svar, vilket inte precis dämpade spekulationerna i vem som verkligen stod bakom mordet. Först efter 50 år har Lyndon B. Johnsons advokat avslöjat att denne påverkade affären, i hur hög grad återstår ännu att bringa klarhet i.

I juli 1999 omkom John F. Kennedys ende son John endast 38 år gammal i en onödig flygolycka tillsammans med sin fru och svägerska, precis som sin farbror Joe, sin faster Kathleen och hennes båda män. Fem år tidigare hade hans mor Jacqueline avlidit i cancer 64 år gammal till följd av sin rökning av tre paket om dagen.

Alla författarens pjäser, konsekvent refuserade av alla teatrar och förlag, finns tillgängliga på www.fritenkaren.se under länken "Dramer".